

Pradžia>Šeimos teisė ir paveldėjimas>Paveldėjimas>Teisų in rem pritaikymas
Teisų in rem pritaikymas

Estija

1 Kokios teisės in rem galėtų kilti iš paveldėjimo pagal šios valstybės narės teisę?

Bendrai Estijos teisėje taikomas universalus teisų perėmimo principas, pagal kurį mirusiojo asmens nuosavybė (palikimas), įskaitant mirusiojo teises ir prievolės, pereina kitam asmeniui (paveldėtojiui). Jei yra daugiau nei vienas paveldėtojas, palikimas jiems priklauso bendrai pagal Paveldėjimo teisės įstatymo 147 straipsnį. Dėl paveldėjimo naujų teisų neatsiranda. Testamente išdėstyti nurodymai (testamentu paliktas turtas ir nurodymai, kaip palikimas turėtų būti padalytas) priskiriami tik prievolių teisei.

Tam tikrais atvejais pergyvenęs mirusiojo sutuoktinis gali prašyti servituto nuosavybei, kuri buvo sutuoktinių bendra nuolatinė gyvenamoji vieta (Paveldėjimo teisės įstatymo 16 straipsnio 3 dalis), jei tokia teisė yra prievolių teise pagrįstas reikalavimas, o ne daiktinė teisė.

Paveldėtojo teisė į nuosavybės teises, susijusias su paveldimu turtu, gali būti ribojama tais atvejais, kai jis arba ji yra laikinas paveldėtojas, kuriam buvo paskirtas tolesnis paveldėtojas (Paveldėjimo teisės akto 48 straipsnis). Tokiais atvejais žemės registre padaromas įrašas, nurodant, kad paveldėtojas yra laikinas paveldėtojas (Žemės registro įstatymo 491 straipsnis).

2 Ar šios teisės in rem įregistruojamos teisų į nekilnojamąjį ar kilnojamąjį turtą registre ir, jei taip, ar toks įregistravimas privalomas? Kuriame registre (-uose) jos įregistruojamos ir kokie yra įregistravimo reikalavimai ir tvarka?

Nekilnojamasis turtas ir susijusios teisės įregistruojami Žemės registre. Visos nuosavybės teisės perduodamos paveldėtojiui per Žemės registrą. Jeigu Žemės registro įrašas tapo neteisingas, nes jame nebuvo įregistruotas daiktinės teisės perdavimas, Žemės registro skyrius ištaiso įrašą, remdamasis naujojo daiktinės teisės savininko pateiktu įregistravimo prašymu. Dokumentas, kuriuo patvirtinamas daiktinės teisės perdavimas (paveldėjimo pažymėjimas), turi būti pridėtas prie įregistravimo prašymo (Žemės registro įstatymo 65 straipsnio 1 dalis). Siekiant nustatyti, ar palikėjas buvo vienintelis daiktinės teisės savininkas, ar daiktinė teisė yra jungtinė nuosavybė, prie įregistravimo prašymo kartu su paveldėjimo pažymėjimu turi būti pridėtas nuosavybės pažymėjimas. Įregistravimo prašymas turi būti patvirtintas notaro arba pasirašytas skaitmeniniu būdu (Žemės registro įstatymo 34 straipsnio 2 dalis 1). Žemės registro skyrius gali pareikalauti, kad daiktinės teisės savininkas arba testamentu vykdytojas pateiktų įregistravimo prašymą ir reikiamus dokumentus ištaisymui atlikti ir įrašui Žemės registre padaryti, priešingu atveju skiriama bauda (Žemės registro įstatymo 65 straipsnio 1 5 dalis).

Visa kita registruotina nuosavybė taip pat pereina paveldėtojiui nepriklausomai nuo įrašo registre. Paprastai įpėdinis privalo pateikti atitinkamam registruojamam reikiamą informaciją ir dokumentus, susijusius su turto arba teisės paveldėjimu. Tačiau akcijų arba narystės ribotos atsakomybės bendrovėje arba statytojų asociacijoje paveldėjimo atveju notaras, patvirtinęs paveldėjimo pažymėjimą, privalo nusiųsti pranešimą apie akcijų paveldėjimą arba narystę atitinkamai Komercinės veiklos registruojamam.

3 Kokios pasekmės yra siejamos su teisų in rem įregistravimu?

Visos daiktinės teisės įpėdiniais pereina pagal įstatymą ir yra nepriklausomos nuo šių teisų įregistravimo. Paprastai registro įrašai tampa negaliojantys palikimo atsiradimo momentu, ir įpėdinis apskritai privalo pasirūpinti įrašų pakeitimu.

4 Ar yra nustatyti specialios taisyklės ir tvarka, skirtos teisės in rem, į kurią asmuo turi teisę pagal paveldėjimą taikytiną teisę, pritaikymui, jeigu valstybės narės, kurioje remiamasi teise, teisėje tokia teisė in rem nėra žinoma?

Pagal **Civilinio proceso kodekso** 629 straipsnį 1 asmens, turinčio užsienio teisėje pripažįstamą daiktinę teisę, prašymu teismas gali inicijuoti procesą šiai užsienio šalies daiktinei teisei pritaikyti. Jeigu reikia, teismas apklausia prašymą pateikusį asmenį. Teismas nutartyje dėl daiktinės teisės pritaikymo išdėsto, ar Estijos įstatymuose yra nurodyta daiktinė teisė, lygiavertė pritaikytinai užsienio šalies daiktinei teisei. Jeigu lygiavertė daiktinė teisė egzistuoja, teismas tai nurodo nutartyje. Jeigu, siekdamas užtikrinti nutarties dėl daiktinės teisės pritaikymo įvykdymą, prašymą pateikęs asmuo turi susisiekti su neteisminiu kancleriu ar kitu asmeniu ar įstaiga, šis faktas turi būti nurodytas nutartyje. Prašymą pateikęs asmuo gali nutartį apskųsti.

Remiantis Civilinio proceso kodekso 475 straipsnio 1 dalies 10 punktu 1, daiktinių teisų pritaikymas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 650/2012 31 straipsnį išsprendžiamas procese dėl prašymo.

Paskutinis naujinimas: 04/03/2020

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teismas, nei Europos Komisija neprisiima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisų taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.